

MENIGHETSBLAD

for Budal, Singsås, Soknedal og Støren

JUNI 2026 NR. 2 75. ÅRGANG

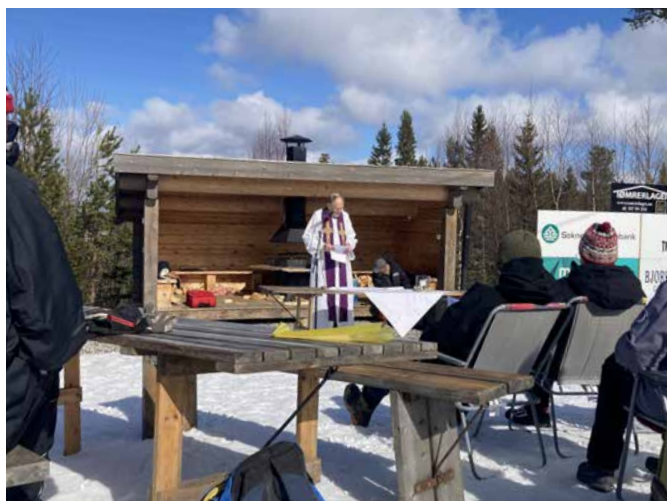
Utegudstjeneste Budal skistadion skjærtorsdag

Tekst og foto: Ingunn Storrø

Skjærtorsdag 2.april, var det utegudstjeneste på Budal skiarena i strålende solskinn. Øyvind Hartberg holdt prekenen, Ingvild Sandberg var tekstopplerer og Svend Joar Enodd sto for musikken på trekkspill.

Menighetsrådet stilte med grillete pølser med brød, kake og kaffe, som skapte en meget hyggelig ramme rundt hele arrangementet. Rundt 25 besøkende deltok på gudstjenesten i guds frie natur. Tusen takk til alle fram møtte for ei hyggelig påkestund sammen. Vi ønsker velkommen tilbake til neste år!

Budal menighetsråd

Salmekveld 15.mars i Budal kirke

Tekst og foto: Ingunn Storrø

Det var hyggelig stemning på salmekvelden som Menighetsrådet arrangerte 15.mars. Joar Bakken stilte som konferansier og fortalte hvilke salmer som skulle synges, og litt om hver enkelt salme.

Ingrid Storlimo framførte blant annet; «Det er makt i de foldede hender», Budal Sanitetsforenings mannskor framførte også flere perler; blant annet «Skal hilse fra fjellet», og Jan Asbjørn Sagen holdt en kort preken.

Kantor og ansvaret for å sette sammen kvelden, Øystein Løvli.

Tusen takk til alle, ca 40 deltakere, som stilte med sine egne, ekte, flotte sangstemmer denne kvelden. Menighetsrådet har planer om salmekveld også neste år. Velkommen!

Budal menighetsråd

Budal sanitetsforenings mannskor.

Ingrid Storlimo

Kveldens konferansier Joar Bakken

Salmekveld i Soknedal kirke, 8. mars.

Tekst og foto: Per Olav Skjevdal

På sjølveste kvinnedagen inviterte menighetsrådet i Soknedal til salmekveld i kirka. Mange sangglade frammøtte bidrog til ei trivelig musikalsk hyggestund. Oppfordringa fra kveldens programleder Jan Asbjørn Sagen var at alle skulle delta med det nebbet de har, uansett sangstemme og gehør.

Sagen startet kvelden med en gratulasjon med kvinnedagen som han ønsket å feire med samsang av salmer som uttrykker evangeliets mangfold og raushet. Sagen kom flere ganger inn på sangens betydning i forskjellige menneskelige forhold, i sorg, i glede, i arbeidssammenheng og til ære for mødre og fedre.

Av salmer som ble sunget kan nevnes: «Store Gud vi lover deg», den dessverre aktuelle «Vår Gud han er så fast en borg» som ble skrevet av Martin Luther under tidligere krig i Europa, «Vår beste dag» av Erik Bye som for øvrig ville fylt 100 år i år, «Ein fin liten blome» med tekst av Anders Hovden og melodi av Bjørn Eidsvåg, «Barnatro», spesielt kjent gjennom Lapp-Lisas framføring.

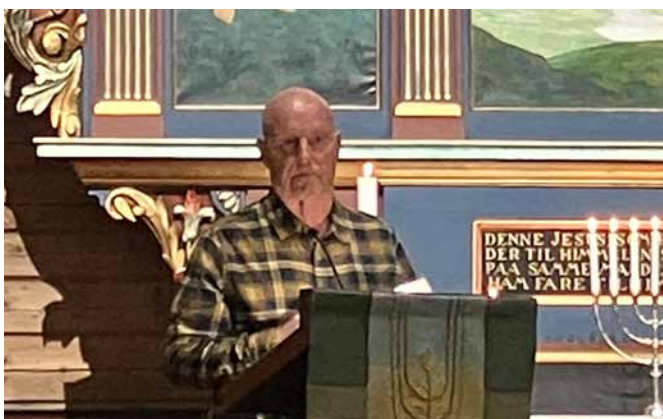
Sanggruppa «Branches» deltok med flere innslag.

Denne gruppa består av Bjørn Kåre Stjern, Unn Haugen Aune, Ida Oline Laache, Reidun Gillesdal Laache og Therese Steinskog, akkompagnert av Arne Fredrik Lånke. Gruppa har sunget sammen i 20 år og opptrer oftest i kirker og bedehus. Navnet «Branches» henspiller på grenene til vindruetreet.

Leder i menighetsrådet, Sverre Sundset er en utmerket diktleser og har et spesielt godt forhold til Hans Børli, og vi ble her presentert for diktet «Under himmelen» der han forteller at han kom ikke fra små forhold for han hadde en åpen himmel over seg. Han erkjenner storheten i det å være et uendelig lite menneske i en storlagen natur. Ellers fikk vi høre «Til kvinner er vi født» av Inger Hagerup, et dikt som er mye brukt i markeringen av 8. mars.

Til felles avslutning sang vi «Blå, blå salme» med tekst av Erik Bye og melodi av Henning Sommero. Som takk for sitt bidrag mottok «Branches» Arnold Bakkens bok «Fedrane kyrkja».

Takk til menighetsrådet for et stemningsfullt arrangement. Vi ser fram til flere slike.

Kveldens diktleser: Sverre Sunset

Kveldens programleder: Jan Asbjørn Sagen

Sangglede i Singsås

Tekst og foto: Per Kosberg

Å samle folk til allsang og musikk er noe mange setter stor pris på. Det skaper fellesskap – og gir på mange måter også et bidrag til folkehelsen. Når sangkveldene i tillegg er knyttet til kristne sanger og salmer, opplever mange at det gir en dobbel verdi. Felles sang kan ofte formidle det kristne evangeliet på en måte som når dypere inn i hjertet enn ord alene.

Det siste året har det vært arrangert mange gode allsangmøter i Singsås – med ulik form, men med en felles opplevelse av fellesskap og glede.

Både Singsås menighet og Singsås Normisjon har stått bak flere av arrangementene. Sangkvelden i kirka med Helge Gudmundsen, som ble omtalt i forrige menighetsblad, var et godt eksempel på samarbeid mellom menighetsrådet og Normisjon.

Søndag 22. februar inviterte Singsås Normisjon til sangkveld i menighetshuset sammen med Jan Bernhard Gravås og Per Otto Lilleberg. De skapte en varm og stemningsfull kveld med ord og toner. Begge er dyktige sangere, og menighetshuset rungte av sang – kanskje slik at også årsmøtet til Røde Kors i kjelleren fikk merke det? Per Otto Lilleberg bidro blant annet med sin egen «Mors vals» på trekkspill.

Per Otto Lilleberg spiller sin egen «Mors vals» på trekkspill.

2. påskedag, 6. april inviterte Singsås Normisjon og Singsås menighet til påskelovsang i menighetshuset. Normisjon sto for det praktiske, mens programmet var utviklet i samarbeid med prest Jan Asbjørn og kantor Øystein Løvli. Et gjennomarbeidet sanghefte bandt kvelden sammen og formidlet påskens historie gjennom sangene.

Kveldens tema var feiringen av Jesu oppstandelse. Jan Asbjørn leste en annerledes og tankevekkende påskehistorie, Øystein Digre ledet kvelden med glimt i øyet, og Øystein Løvli sørget for musikalsk driv i fellessangen.

Det ble også servert søtpotetsuppe med tilhørende brød fra Storstuu Winsnes, samt kaffe og kaker – alt som hører med til en god feiring.

Foto: Olav Svardal.

Eit levande håp

I februar 1945 blir ein ung Wehrmacht-soldat teken til fange av engelske soldatar. Han er berre 18 år, men har alt gjort krigsteneste i to år og har fått kjenne krigen på kroppen. Som krigsfange får han også kjennskap til utryddingsleirane som tyskarane stod bak.

Midt i alt dette vonde, blir likevel tida som krigsfange ein ny start. Den unge mannen har lite kunnskap om den kristne trua, men av ein feltprest får han eit nytestamente. Han les og blir gripen av det han les. Han oppdagar Jesus som ein bror. Han les om Jesu liding og om at han på korset ropar i si fortvilning: «Min Gud, min Gud, kvifor har du forlate meg». Men Jesu liding gjev også håp om ei ny framtid. Det å lesa om dette skulle bli avgjerande for denne unge mannen si framtid.

Når han kjem tilbake til Tyskland studerer han teologi og han blir etter kvart ein av dei viktigaste teologane i etterkrigstida. Jürgen Moltmann heiter han, og da eg studerte teologi på 70- og 80-talet gjorde bøkene hans om «Håpets teologi» eit sterkt inntrykk på meg og på mange andre.

Både korset og oppstoda står for Moltmann som håpsteikn. Jesus på korset lid med alle menneske som lid, også i dag. Jesus går inn i erfaringa av å vera forlaten av Gud. Jesus døyr både for dei som gjer urett og for dei som er ramma av urett. Vi kan ikkje forstå korset utan oppstoda. Gjennom å reise opp han som leid og døydde på korset, viser Gud at rettferda skal vinne over uretten, ofra skal reisast opp og livet skal sigre over døden.

Oppstoda er eit teikn på det komande Gudsriket, på Guds nyskaping av verda. Håpet om det Gud skal gjera i framtida gir oss ingen grunn til å trekkje oss tilbake eller vera passive. Tvert om, meiner Moltmann. For sjølv om den endelege nyskapinga høyrer framtida til, gjer denne

framtida seg gjeldande alt no. Oppstoda inneber at verda ikkje er fastlåst i eit spor. Gud kan gjera nye og uventa ting. Dette gjer at vi kan ha håp. Gud skapar framleis historie og inviterer oss til å vera med.

Det var dette levande håpet som greip tak i den unge Jürgen Moltmann og gav livet hans ei ny retning der han var i krigsfangeleiren. Det gjeld også i dag: Uansett kvar du er eller kva som har ramma deg, uansett kva du har gjort eller kva du har vorte utsett for, det levande håpet sviktar deg ikkje. Det er dette håpet som blir forkynt kvar gong eit menneske blir døypt og når det blir kasta jord på ei kiste: «*Lova vere Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i si rike miskunn har fødd oss på nytt til eit levande håp, ved Jesu Kristi oppstode frå dei døde.*»

Prost Øystein Flø

Bibelen i kunsten

Madonna med Jesusbarnet malt av Rafael

Nedtakelsen av Jesus fra korset. Malt av Pontormo ca 1526. Maleren har malt inn seg selv helt til høyre på bildet

Strid for fred

Arne Garborg, malt av Eilif Peterssen, 1894.

Jeg kom for ei tid sida over diktet Strid for fred av Arne Garborg. Jeg husker diktet og sangen med melodi av Sparre Olsen fra fellessang i ungdomslagsmøter og fra folkedans i leikarringer. Jeg gjengir diktet her i håp om at den beklagelige aktualiteten det har kan snus til Garborgs tru på ei bedre framtid.

Per Olav Skjevdal

Ja lat oss strida og lat oss tru og byggja med tankar ei bivrebru til den heilage høge framtid. Me lever midt i ei villmanns-tid med blinkande knivar og nevestrid, og livet er som ein bloddraum. Men vita skal me og vona visst, at ånd må vinna på troll til sist og vit på den varge villskap. Så lat oss tru og strida som menn! For trui er som det skrive stend, den makt som vinner på verdi.

Anna Gyllenbielke ny prest under utdanning

Den 14. mai, på Kristi Himmelfartsdag, ble Anna Gyllenbielke (52) innsatt som prest under utdanning i Budal kirke. Anna er fra Sverige og har i mange år vært psykiatrisk sykepleier ved en lukket rettspsykiatrisk institusjon i Säter i Dalarna i Sverige. Hun har studert teologi i tre år i Sverige og slik blitt kvalifisert til å bli tilsatt som prest under utdanning i Budal sokn og Gauldal prosti. Her vil hun da fungere som prestevikar, samtidig med at hun fortsetter sine teologistudier, slik at hun kan bli vigslt til prest om tre-fire år.

Anna har mann og en datter på 14 som fortsatt bor i Sverige. Anna har også nettopp blitt farmor til sitt første barnebarn. Hennes sønn er jazzmusiker og bor i Trondheim sammen med sin kjæreste og de har nettopp blitt foreldre. Anna sier at dette gjør at Nidaros bispedømme har en særlig plass i hennes hjerte og at det gjorde det naturlig for henne å søke tjeneste her. Hun har i flere år kjent på et kall til å bli prest og sier at hun er veldig glad for muligheten til å kunne kombinere studiet med praktisk menighetsliv. Hun gleder seg til å tjene i menighetene i Midtre Gauldal. Hennes inntrykk er at disse menighetene er preget av det hun selv verdsetter aller mest med kirka: fellesskap, nærvær og frivillighet. Hun gleder seg over å få være prest i en kirke som

står midt i bygda som en plass der troen får bære gjennom hele livet og der fellesskapet er en del av kirkens identitet.

Med sin bakgrunn fra psykiatrien er Anna en trygg samtalepartner for mennesker i alle livets situasjoner. Hun er vant til å møte mennesker i krevende livssituasjoner med lydhørhet, varme og omsorg. Hun sier at det er i møtet mellom tro, liv og sårbarhet at hennes prestekall har vokst seg sterkt.

Prost Øystein Flø

”Så grønn en drakt, så rik en duft”

En vänlig grönskas rika dräkt er en av Sveriges mest kjente og elskede sommersalmer. Skrevet av Carl David af Wirsén (1889), tonesatt av Waldemar Åhlén (1934). Den er en klassisk svensk ”sommarsalm” som ofte synges i gudstjenester om sommeren. Norsk salmebok nr. 845.

En vänlig grönskas rika dräkt har smyckat dal och ängar, nu smeker vindens ljumma fläkt de fagra örtesängar. Och solens ljus och lundens sus och bäckens sorl bland viden förkunnar sommartiden.

Sin lycka och sin sommarro hörs yra fåglar prisa, ur skogens snår, ur stilla bo framklingar deras visa. En hymn går opp av fröjd och hopp från deras glada kväden, från blommorna och träden.

Men du, o Gud, som gör vår jord så skön i sommarns stunder, lär mig att akta främst ditt ord och dina nådesunder. Allt kött är hö, var växt skall dö och tiden allt fördriver. Blott Herrens ord förbliver.

Allt kött är hö. Allt flyktar här, och snart förvissnar gräsen. Hos dig allena, Herre, är ett oförgängligt väsen. Min ande giv det nya liv som aldrig skall förblomma fast äng och fält står tomma.

Väl må förblekna sommarns glans och vissna allt fåfängligt: min vän är min och jag är hans, vårt band är oförgängligt. I paradiset han, god och vis, mig sist skall omplantera, där intet vissnar mera.

Kirkespillet - Jesu lidelse, død og oppstandelse. Matteus 26-28.

Tekst: Lisbeth Gylland og Susanne Nøst / Foto: Line Skei

I forbindelse med årets konfirmantkull i Midtre Gauldal, ble det i stedet for tradisjonell samtalegudstjeneste og innsamlingsaksjon til Kirkens Nødhjelps fasteaksjon, gjennomført skuespill i Soknedal kirke.

Susanne hadde skrevet manus basert på Matt. 26-28, Jesu lidelse, død og oppstandelse. Dette ble tilpasset årets konfirmanter og de fikk være med å velge roller selv. Vi startet hele prosessen med leseprøver og bordanalyser, for å sette seg inn i og forstå handlingene rundt Jesus og hans følgere. Siden nyttår har undervisningstimen gått med til å øve på dette. Vi har blant annet jobbet med hvordan karakterene rundt Jesus ville vært og hvordan de levde på Jesu tid, og det å være Jesus. Dette ga mange fine refleksjoner om hvordan status påvirket måten å leve på, på den tiden.

I stedet for konfirmasjonsleir, arrangerte vi to workshop-helger. Der var vi samlet alle sammen.

Disse helgene gikk med til forberedelser. Vi øvde på skuespillet, sang salmer, lagde egne kostymer og hadde kjekt sammen. Vi som konfirmantlærere er sikre på at dette har vært like moro og lærerikt som å dra på leir.

Lørdagen før kirkespillet hadde vi øving i kirka. Da begynte alvorret å si inn over ungdommene. Nå skulle de endelig få øve i kirka med scene, kostyme, rekvisitter og lyd og lys. Npro- Norsk produksjon stilte med lydutstyr og fra Støren Kulturhus fikk vi låne lys/følgespott. Dette gjorde følelsen av å stå på en scene ble mer til stede. Det må nevnes at scenen og det fine korset, er det kirketjenerne våre som har bygget sammen for anledningen.

Du skulle kanskje tro vi var ganske sprø som tok med seg 57 konfirmanter i kirka, for å sette opp skuespill. Men det gikk over all forventning. For det er en herlig gjeng med ungdommer vi har vært så heldige å få jobbe sammen med. Søndag var det endelig klart for generalprøve og

forestilling. Konfirmantene kledde seg i kostymer og ble sminket til sine roller. Nervene var til å ta og føle på, og de var nok mer nervøse enn de ville ut med. Til tross for ruskevær og snø ble det ei fullsatt kirke, og det var mer enn vi hadde forventet. Og det gjorde stemningen under forestillingen ekstra høytidelig.

Jan Asbjørn Sagen fikk æren av å åpne forestillingen med ord og lykkeønskninger for forestillingen. Tror du ikke han også framførte rap! I hettegenser og caps. Til latter og jubel fra både skuespillere og publikum. Og som nevnt innledningsvis, var dette skuespillet en del av årets innsamlingsaksjon til Kirkens Nødhjelp. Årets fasteaksjon har temaet «Håp i en dråpe vann». Kollekten fra kirkespillet blir gitt til det arbeidet. Takk for bidraget!

Forestillingen gikk over all forventning. Ungdommene besto oppgaven de hadde fått med glans. Innsatsen de har lagt ned er fenomenal, og som konfirmantlærere er vi mektig imponerte og stolte over alle sammen. Noen av ungdommene har nok gått utenfor sin komfortsone og fått utfordret seg utenom det vanlige. Det synes vi er veldig sporty gjort. Vi håper ungdommene sitter igjen med et inntrykk av at dette var spennende og kjekt å ha vært med på å gjennomføre. Og at de har lært om påskebudskapet, som var temaet i denne forestillingen.

Tusen takk for innsatsen til dere alle!

Støren kirke 10. mai 2026

1.r.f.v: Maren Aunøien, Tina Fornes Olsen, Ane Steigedal Moe, Synne Moe Kjelstad, Mathea Sveås, Solveig Marjatta Ruokonen, Emilie Nybjerkan

2.r.f.v: Cato Lie, Eskild Inderberg, Silje Marie Skei Østlyng, Kristine Reppe, Linus Tangstad, Jesper Stavsøien Høen, Daniel Laugsand, Ludvik Berge Kant, Jenny Staverløkk Andresen

3.r.f.v: Prest Arne Aspeland, Inge Rognes, Erik Samdal, Marius Økstad Rønning, Johan Berner Vikan, Halvor Fløttum Bones, konfirmantlærer Susanne Nøst, Erik Myhre

4.r.f.v: Iver Krogstad, Tobias Røe Granmo, Sindre Bordal, Olav Nerøien Løvø, Johan Bones, Arnstein Rognes, Erlend Halseth Flåteplass, konfirmantlærer Lisbeth Gylland

Foto: Fotograf Eidsmo Støren/Melhus

Singsås kirke 24. mai 2026

1.r.f.v: Malin Berg, Emilie Engen, Alice Anne Winsnes-Hayes, Sofia Hugdal Polakovic, Martine Knudsen

2.r.f.v: Konfirmantlærer Lisbeth Gylland, Åsta Holstad, prest Jan Asbjørn Sagen, Sander Reiten, konfirmantlærer Susanne Nøst

Foto: Fotograf Eidsmo Støren/Melhus

Soknedal kirke

31. mai 2026

1.r.f.v: Ea Marie Wagnild, Kine Staverløkk, Vilde Staverløkk, Lydia Løkken, Kjersti Ingeborg Buum Faanes

2.r.f.v: Håkon Emil Halseth, Robert Johannes Moe Lund, Håkon Solberg, Milla Dragåsøien Røe, Simen Andreas Sveian, Iver Flatås, Øystein Steen Hage

3.r.f.v: Konfirmantlærer Lisbeth Gylland, prest Jan Asbjørn Sagen, konfirmantlærer Susanne Nøst

4.r.f.v: Ola Nybjerkan Bjerket, Joen Røe, Bergsvein Sundlisæter, Christian Elias Staverløkk, Bård Arne Myren

Ikke tilstede: Malin Merket

Foto: Fotograf Eidsmo Støren/Melhus

Budal kirke

7. juni 2026

1.r.f.v: Jens Solberg Sætermo, Tilde Linnea Tiller Moe, Jon Erik Søriløkken

2.r.f.v: Konfirmantlærer Lisbeth Gylland, konfirmantlærer Susanne Nøst

3.r.f.v: Prest Arne Aspeland

Foto: Fotograf Eidsmo Støren/Melhus

En stor takk til årets konfirmanter!

Årets kull med konfirmanter besto av 57 konfirmanter fra alle fire sokn i kommunen.

Prestene Jan Asbjørn Sagen og Merete Sand og kantor Øystein Løvli har vært med oss og hatt undervisning i kirkestua i GSK. Undervisning har bestått av tradisjonell konfirmasjonsundervisning og utradisjonell undervisning med forestillinger til både lysmesse før jul og som kirkespill i stedet for samtalegudstjeneste.

Vi har i denne tiden hatt gleden av å bli kjent med en gjeng fantastiske ungdommer! De har vært reflekterte og nysgjerrige og de har tatt imot oss med åpne armer. Humor og latter har vært en del av hverdagen vår og gode ord har dere vært rause med.

Vi er stolte av å ha fått sett dere vokse i tiden som vi har vært sammen.

Dere er unike, kloke og reflekterte ungdommer, og vi håper dere fortsetter å være dere selv i årene som kommer.

Takk for at vi har fått tilbringe konfirmanttiden sammen med dere. Vi setter pris på å ha blitt kjent med hver og en av dere og vi kommer til å savne dere.

Lykke til videre i livet!

Hilsen fra Lisbeth og Susanne

Påmelding til konfirmasjon 2027

er nå åpen på våre nettsider:
storen.kirken.no

Vi ønsker alle nye
konfirmanter
velkommen til et
spennende konfirmantår!

«Velkommen hjem igjen til Kamerun!»

Jeg er på flyplassen i Ngaoundéré, byen der jeg gikk på skole i 7 år av til sammen nesten 11 år i Kamerun. Sist jeg var på denne flyplassen var i 1979, -jeg var 15 år og lykkelig uvitende om at det skulle gå over 44 år før jeg skulle se igjen det andre av mine to hjemland ...

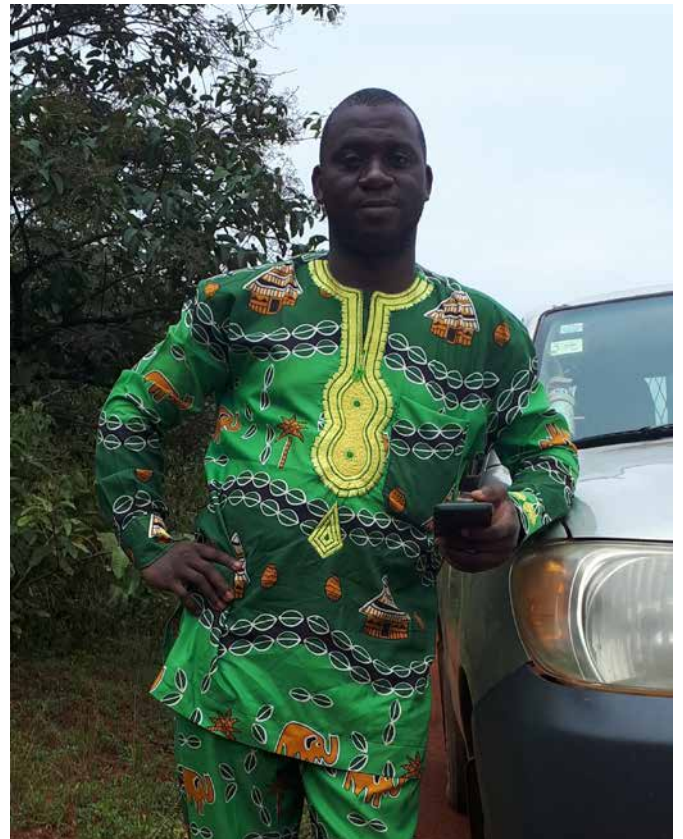

Solnedgang i støvet bak Ngaoundérétoppen

Nå er det oktober 2023, og i tre uker skal jeg tenke på noe helt annet enn vinterdekk, ullundertøy og nattefrost hjemme på Sandrødstrøa. I anledning 100-årsjubileet til den lutherske kirka i Kamerun, har noen tidligere misjonærer tatt initiativ til ei gruppereise for interesserte. Flere titalls eks-misjonærer, voksne misjonærbarn og andre har hevet seg med, men vi har valgt til dels forskjellig varighet og innhold under oppholdet.

Mellom flytrappa og ankomsthallen på den lille flyplassen gir jeg etter for den nostalgiske trangen til å bøye meg og la hendene berøre den varme og støvete asfalten i noen sekund. Inne i hallen står to mørke og alvorlige politimenn og sjekker passet mitt. «Er du Fagerli?» spør den ene på kjent kamerunfransk (der man ruller på r-ene og har et annet tonefall enn parisfransken) «Oui, c'est moi» svarer jeg bekreftende på samme dialekt før neste spørsmål: «Skal du arbeide her?» «Non» svarer jeg benektende og smiler mens jeg kort forteller om ferieturen hit pga oppveksten min som misjonærbarn. Sist jeg var her, så var nok ikke disse to karene født enda. Kamerundialekten min er visst bekreftelse nok, -begge to smiler bredt før de gir meg et fast håndtrykk med ordene «Velkommen hjem igjen til Kamerun!» Jeg er ikke på Singsås stasjon, Værnes eller Gardermoen. Jeg er tilbake i min viktigste

barndomsby, -og det er to kamerunesiske politimenn som ønsker meg velkommen hjem! Jeg greier å svare «Merci beaucoup! (Tusen takk!)» før jeg går videre mens jeg kjemper mot klumpen i halsen og tårene som presser på. Jeg taper, -igjen. For flere ganger i løpet av disse ukene opplever jeg at lokale fiskere, hotellansatte og gateselgere nysgjerrig spør meg om hvorfor jeg snakker deres dialekt. Når jeg forteller dem om oppveksten min, så svarer de: «Åjaaa, -du er en av oss, du!»

Biskop Salomon, vert og reisefølge

Kirka i Kamerun har vært selvstendig i mange år, og misjonærene er borte fra det daglige livet. Den tidligere misjonsstasjonen hvor jeg og mine yngre søsken gikk på skole og bodde noen år på internat, fungerer nå som kurs- og konferansesenter. De tidligere misjonærboligene (murhus med bølgeblikktag) eies av kirka. Noen er bebodd av kirkas ansatte, resten leies ut til besøkende. Stasjonen ble for 90 år siden bygd på et høydedrag utenfor byen. I vår tid i Ngaoundéré hadde vi byen på ei side og utmarka på den andre sida, noe som passa en guttunge med stort behov for albuerom og frihet. Nå er stasjonen omgitt av by på alle kanter, og folketallet er fordobla.

Godt å være sammen med noen jevngamle barndomsvenner når vi ankommer stasjonen. Når tårene renner, latteren runger og klemmer deles ut i gjensynsglede, så slipper vi å forklare hvorfor. «Vi» er fra Norge, Kamerun, Frankrike og USA, -vi reagerer til dels forskjellig. Noen har barndomstraumer å bearbeide, andre har bare gode minner. Men vi deler.

Alphonse og fyrstikkyten

Det var viktig for meg å oppdatere meg på denne turen. Det innebar bl.a å utvide ordforrådet fra barn/ungdom til voksen, -bratt lærekurve ... Jeg har hatt begrensa kontakt med kamerunesere i løpet av alle åra i Norge, så for meg var det viktigst å se igjen steder hvor vi hadde bodd samt ynda mål for fot- og bilturer. Trodde jeg. Ja, det ble gledelig gjensyn med innsjøer, elver, fjelltopper og landsbyer, men det er møtene med mennesker som sitter sterkest igjen. Møter med gamle barnevakter, arbeidsfolk, kolleger og venner av mine foreldre, barndomsvenner som jeg hadde spilt fotball med. Hos nabo Alphonse i vår første by Bankim stjal jeg fyrstikker som liten gutt. Nå fikk jeg treffe ham igjen og overlevert en stor pakke fyrstikkesker som erstatning for dem jeg stjal den gangen. Han lo så han nesten falt av stolen der han satt utenfor den lille hytta si. Deretter ville han ha full og oppdatert informasjon om familien min. Jeg greide å sitte litt hos ham før jeg måtte kapitulere for mitt livs verste magesjau. Presten i Bankim var vertskap for meg

og fikk meg til den lokale legen så jeg kunne fortsette på firedagersturen med bil fra innlandet til kysten før retur til Norge. Ny opplevelse å reise alene som hvit i Kamerun, men jeg hadde en lokal og stødig sjåfør samt at det var ei positiv opplevelse som ga møter med nye mennesker.

Gamle nabo Haram

Noen av oss besøkende fikk noen dager i den lille kystbyen Kribi. Her hadde jeg ikke vært på 50 år, -den gang sammen med bl.a. nygifte Haldor og Ragnhild Sandrød. Nå ble det bading, elvetur i kano og grillfest på stranda, -arrangert for oss av lokale fiskere. Etter at utenlandske trålere har ødelagt det meste av næringsgrunnlaget for den lokale fiskeindustrien, må mange av innbyggerne finne nye inntektskilder. Men hver morgen og kveld er det likevel noen som drar ut i pirogene sine (kanoer av uthulte trestammer) og prøver fiskelykken. Det ble gode og interessante samtaler med fiskere, billedkunstnere, gateselgere og ansatte ved det lille sjarmerende strandhotellet. Jeg ble også bitt av prutebasillen en dag og satt en drøy halvtime på huk og diskuterte pris med en smykkeselger på stranda, -omgitt av muntre skuelystne som ikke var vant med en hvit mann som pruter på deres dialekt. I forkant hadde jeg rådført meg med vår kvinnelige reiseleder som til vanlig er prest i hovedstaden Yaoundé (Ja, Kamerun har nå mange kvinnelige prester). Til tross for at selgeren etter eget sigende var fattig, hadde et svakt hjerte, sulten

familie m.m, ble vi enige om en pris som var en brøkdel av det opprinnelige «spesialtilbudet». Jeg fikk et pent lite steinarmbånd på armen, et håndtrykk og erklæring om at vi nå var venner, -samt en honnør for prutinga mi. Ved å prioritere tid til pruting hadde jeg vist ham respekt. Da noen andre selgere i nærheten prøvde å gi meg «spesialtilbud» på sine varer, ropte han til dem: «Dere trenger ikke å prøve dere, -han er kameruneser!» Gapskratt fra tilhørerne.

Kanotur på elva Lobé

Lokale fiskere i Kribi

På kilometervis med god plass

Av Kameruns 25 millioner innbyggere har mange god utdanning. Likevel er det stor arbeidsledighet, og folk må tenke alternativt. De har ikke noe NAV å støtte seg på. Unge mennesker med utdanning drømmer om jobb i Frankrike, og mange søker lykken i Dubai, -med vekslende hell ... I storfamilier må de som har arbeid dele inntekt med dem som er arbeidsløse. Dette er tilfellet med barna og barnebarna til Bernadette, barndomsvenninne av Marit søster. Jeg hadde håpet å treffe henne etter nesten 50 år, men hun døde brått to uker før jeg kom til Kamerun. Mannen hennes døde 7 år tidligere. De etterlot seg seks unge voksne barn og flere barnebarn, -to av barna hadde lønna arbeid og to var under utdanning. Ei datter arbeidet et par år i Dubai og måtte etterlate sin lille datter hos søsken. Den yngste sønnen er aktiv i det kristne ungdomsarbeidet gjennom bl.a Gospel Singers som også mange trøndere har hørt. Det var rørende å treffe disse søsknene og høre historien deres. Fra familie i Norge hadde jeg med et bidrag som ville hjelpe dem over den første kneika mtp livsopphold og utdanning.

Gjensyn med Bernadettes etterkommere

To år senere, sist høst, var jeg tilbake sammen med Marit søster, Kjell svoger og deres datter Kjersti. Da fikk vi igjen treffe to av Bernadettes barn og et barnebarn. Det ble et hjertelig gjensyn, og jeg fikk overbringe enda et økonomisk bidrag fra singsåsbygg som hadde

hørt om situasjonen deres. Relativt små summer fra oss kan være avgjørende for dem i ei trasig tid.

Marit og Kjell på øyeklinikken.

Marit og Kjell er øyeleger, så vi fikk besøke bl.a øyeavdelinga og tannklinikken ved kirkas sykehus i Ng.déré. Også her er det ansatte med til dels god utdanning, men de mangler mye teknisk utstyr. Vi ønsker å samle inn midler slik at de kan hjelpe mange flere pasienter.

Milleniumskirka i Ngaoundéré

Sanggruppe fra Maroua i nord

Til tross for arbeidsledighet, mangel på utstyr m.m, opplevde vi stor livsglede, -også i kirkene. Sist høst var det «Femmes pour Christ» (Kvinner for Kristus) som stod i fokus med sitt 50-årsjubileum. De er en frivillig sosial organisasjon innenfor kirka, og er for mange kvinner den eneste kontakten de har utenfor heimen. I tillegg fungerer FPC bl.a som de norske sanitetskvinnene, bygdekvinnelaget, m.m. med sitt sosiale sikringsnett og sin folkeopplysning på flere felt. Mange steder er de ryggraden i kirka. Vi fikk oppleve mange konserter inne og ute med div kor fra både FPC og andre. Snakk om stemning! Her var det vanskelig å sitte stille. Selv på jubileumsgudstjenestene var det afrikanske rytmer med dans både på podiet og mellom benkeradene. Også biskopen deltok i dansen, -noe å tenke på for Nidarosdomen eller Jan Asbjørn Sagen i Singsåskirka.

Endelig gjensmak med goyave

Ved ankomst Ng.déré i høst, var det kor fra FPC som møtte oss med egenkomponerte sanger og afrikanske rytmer på flyplassen og på stasjonen. Da jeg igjen stille måtte la tårene renne, kom ei av korlederne bort til meg, strøk meg på kinnene og sa vennlig: «Hvorfor gråter du, norske mann? Nå er du jo i Kamerun!» Og så fikk jeg en bamseklem av den lille sterke dama.

Det er vanskelig å begrense seg når man har mye på hjertet, men dette var noen personlige inntrykk ispedd litt fakta fra mine to turer til Kamerun i løpet av de siste par åra.

Med vennlig hilsen fra Arnt Sigvard Fagerli.

Kirkegårdsdugnad Singsås

Tekst og foto: Per Kosberg

Ca 30 deltok på kirkegården og ca 10 på gammelkirkegården. John Olav Winsnes, Arnt Bjørnli, Haldor Sandrød og Magnar Kosberg stilte med traktor.

Kirkegårdsdugnad i Budal

Tekst og foto: Ingunn Storrø

Flere enn 50 ivrige budalinger stilte på dugnaden på kirkegården i Budalen 5.mai. Traktorhengeren sto framme hele dagen, så mange var ivrige til å komme i gang med raking og annet forefallende arbeid.

Kirkegården vår er nå klar for 17.mai og konfirmasjon.

Sanitetsdamene sto for bevertningen kl.18.00, så mange kom da for å rake. Det ble sosiale treffninger, lystig prat med kjente, kaffe og «et godt brød». Tusen takk til saniteten som stiller med kaffe og kaffebrød år etter år. En fin ramme og avslutning på kvelden, i det klare og kalde vårværet.

Tusen takk til alle dere som gjorde jobben så enkel for oss alle.

Budal menighetsråd

Kirkegårdsdugnad Støren

Tekst Lisbeth Gylland. Foto: Emma Endal Hansen

Tusen takk til alle som stilte opp på dugnad på Støren kirkegård. Støren menighetsråd setter stor pris på jobben som legges ned for å få kirkegården klar til festdagene i mai.

Støren menighetsråd

SANTERIA

Av Geir Ivar Skjevdal

På Cuba er det en religion som kalles Santeria. Veldig mange cubanere tror på denne religionen. Det er særlig folk med afrikanske aner, men også folk med spanske forfedre har sluttet seg til santeria.

Hva er santeria?

Santeria er en religion som kom til Cuba med de afrikanske slavene på 15- og 1600-tallet. Religionen ligner litt på voodoo og er veldig lik candomblé i Brasil. Santeria er en såkalt synkretisk religion. Det vil si at det er en blanding av en afrikansk religion og kristendom. Når det gjelder tro, mener santeroene at kristendommen og deres religion har samme gud. Gudene som de kristne tror på, blir kalt gud på forskjellige språk: Gud, Gott, God, Dios etc. Olofi er guden som har skapt verden og styrer den ifølge santeria. Olofi er ordet for gud i yoruba, som er det opprinnelige afrikanske språket der religionen kommer fra. De som tror på Santeria blir kalt for santeros. Santeria har en gud, men mange ikke så mektige guder i tillegg, som kalles orichas og kan sammenlignes med helgenene i katolisismen. Hver oricha har sine fargekombinasjoner og har hvert sitt område i samfunnet som de styrer over. Yemayá styrer over havet og er orichaen for intelligens, fornuft og trolldom, og hun beskytter folk mot sykdommer i tarmen blant annet. Fargene hennes er gul og hvit og hun har et anker og en nøkkel som symboler. Alle orichaer har egne farger og symboler. Oggun er orichaen for metall og våpen. Hans farger er fiolett og grønn. Kniv, spade og ambolt er symboler for denne orichaen. Alle orichaene tilsvarer en helgen i katolisismen. Oggun er den samme som Sankt Peter.

Synkretisme

Flere ting er felles for santeria og katolisismen. De som tror på Santeria mener at religionene har samme gud, Gud og Olofi. Begge tror på helgenene og på Jomfru Maria og Lasarus. Yemayá tilsvarer Jomfru Maria. Mange av de som tror på Santeria går også i kirka, det vil si den katolske kirka som er mest dominerende på Cuba. Men da jeg spurte om hvordan det var mulig å tro på alle orichaene og samtidig tro at Jesus var

eneste vei til frelse, fikk jeg til svar at troen på Jesus var noe katolikkene trodde på. Likevel har jeg sett at folk som tror på Santeria også kan ha små krusifiks stående på hylla i stua. Mitt inntrykk er at santeroene aksepterer katolisismen som en religion som kan kombineres med deres religion, mens katolikkene ser på Santeria som en helt annen religion, og det er naturlig siden de fleste kristne ser på Jesus som eneste vei til Gud og til paradiset.

Hva er opprinnelsen til santeria?

Santeria er opprinnelig en stammereligion fra Vest-Afrika, Nigeria og nabolandene. Den kom til Cuba med slavene som hovedsakelig ble tatt i dette området. Den afrikanske stammereligionen heter Yoruba. Det var forbudt for slavene å dyrke sin religion da de ble ført til Cuba. Et av de viktigste målene for det spanske kongehuset var å spre kristendommen til koloniene sine. Slavene tilba orichaene sine likevel, og da de ble tatt på fersk gjerning, sa de at figurene som symboliserte orichaene var ikoner av helgenene i katolisismen. På den måten oppsto synkretismen. De brukte sitt eget språk i messene sine, og det gjør de ennå. Jeg tror at det bare er den som fremfører språket som skjønner noe av det i dag. I dag er det et språk som brukes i liturgien i santeria og ikke noe mer.

Lasarus.

I Bibelen er det to personer som heter Lasarus. Den ene er en tigger i en lignelse Jesus forteller disiplene sine. Han er for øvrig den eneste personen som er navngitt i en lignelse. Den andre er vennen til Jesus som han vekker til live igjen etter fire dager i graven. Når cubanerne snakker om Lasarus, så kan det være at de tenker på begge disse mennene. Litt utenfor Havanna ligger det en kirke som er bygd til ære for Lasarus. Der er det en kilde med hellig vann som blir brukt av folk fra Santeria-religionen. Utenfor kirka er det salg av statuer av Lasarus, men også dukker som representerer orichaer i Santeria. 17 desember er Sankt Lasarus sin dag. Da drar mange cubanere til denne kirka for å bli helbredet fra sykdommer, beskyttelse mot ulykker og tilgivelse eller takke Lasarus for at han har hørt bønnene deres. Mange

går på knærne. Kryper eller åler seg fram, alt ettersom hvor viktig saken deres er. Jeg kjenner en kristen familie som har en meterhøy statue av Lasarus i stua. Den har de kjøpt som takk for at Lasarus hørte bønnene deres. En familie jeg kjenner som er santeros, viste meg denne kirka og tok med seg vann fra kilden for å ha hellig vann til en santerifest.

Fester og tilbedelse.

For å bli en santero må man gå igjennom et rituale og en test. Man får en veileder til å hjelpe seg igjennom denne prosessen. Hver troende har sin oricha som blir plukket ut av en prest innen religionen, en babalawo. Alle familier som tror på Santeria har et lite alter hjemme hos seg. Der kan det være en dukke som framstiller en oricha eller også en statue av Lasarus pluss en del andre ting som den troende synes passer der.

Santeria har ingen kirker eller templer som hører til religionen. Alle kan lage en tilstelning hjemme hos seg eller ute i det fri for å ære en oricha, ofte den orichaen som er deres. Sist jeg var på Cuba deltok jeg i en hyllest til Yemayá. Noen hadde pyntet seg, jeg kom i helt vanlige klær og en cubaner kom rett fra arbeid i arbeidsklær. Det betydde ikke noe. Det var rigget til et lite alter med en dukke som skulle representere Yemayá. Alteret var pyntet og det sto et fat med vann fra kilden ved kirken til Lasarus med forskjellige urter oppi. Alle skulle vaske seg i dette vannet. Det ble sendt rundt en kopp med cubansk rom som alle tok en bitte liten slurk av. På alle slike tilstelninger er det rytmisk musikk. Mange danser til musikken mens noen av oss satt og så på. Musikken blir sterkere og sterkere og går stadig fortere. Da var det noen som mistet balansen og gikk inn i en transe. Når dette skjer, har denne personen fått besøk av en oricha. På festen jeg var på var det Yemayá som kom på besøk. Jeg har vært med på tilbedelser før. Da var det Oshun som ble tilbedt. Da var det mange tilstede og tilbedelsen foregikk litt annerledes. En forsanger sang en sekvens menigheten svarte med å gjenta det han sang. Språket sangen ble framført på var det gamle afrikanske liturgiske språket. Det heter lukumi eller yoruba. Forsangeren sang en veldig lang sekvens og mens menigheten svarte tok forsangeren seg en røykepause.

I Havanna er det to museer man kan besøke og se statuer av orichaene og andre gjenstander som har med Santeria å gjøre, men det mest

interessante er å bli kjent med en cubaner som er santero. Det finnes også tilstelninger med sang og musikk der man kan se folk som danser og synger kledd ut som orichaer. Man kan gjenkjenne orichaene på fargene i klesdrakten og på gjenstander de har med seg. Slike arrangement kan turister gå på uten å kjenne noen santero. På Cuba er det religionsfrihet så lenge religionen ikke blir brukt til å kritisere styresettet. På Cuba er det kristne menigheter av mange slag, adventister, katolikker, lutheranere etc. I gate nummer 23 er det en stor synagoge, og på grunn av innvandring fra Kina og India for litt over 100 år siden finnes det også mange asiatiske religioner der. Fidel Castro var santero.

Kilder:

Los Orichas en Cuba.

Sosiedad y cultura en América Latina.

Muntlige kilder og egne opplevelser.

Bilde av yemayá.

DØPTE

Vi takker og ber for våre nydøpte:

«Ingen på jorden er himlen så nær som barnet han tar i sin favn...»

BUDAL

15.03 Johan Bjørkan Letnes
15.03 Håkon Renå Grande
14.05 Fredrik Enlid-Asphjell
14.05 Sanna Forodden Mathisen
14.05 Arne Fuglaas

SINGSÅS

19.04 Ida Refseth
19.04 Oda Tønne Lysevold

SOKNEDAL

03.05 Magnus Rogstad Vagnild

STØREN

01.03 Emilie Krogstad Amtoft
01.03 Amalie Nilsson Guntvedt

DØDE

Vi minnes og takker for de som nylig har gått bort.

BUDAL

06.03 Sverre Sigbjørn Staverløkk
10.03 Per Arnulf Bakken
10.04 Helge Erling Sætermo

SINGSÅS

27.03 Mary Kjellfrid Malum
17.04 Berit Rønningsgrind
19.05 Stein Arne Åsvoll
27.05 Eldbjørg Olausen

SOKNEDAL

12.05 Joralf Bjørn Fagerbekk
12.05 Aase Bjerkset
28.05 Olav Fagerbæk
28.05 John Sigmund Solum

STØREN

03.03 Frida Judith Svardsås Wold
26.03 Arnt Egil Kolstad
27.03 Knut Ivar Hugdal
08.04 Gjertrud Margrethe Kaald
10.04 Bjørg Røsbjørgen
05.05 Solveig Aune
13.05 Ellen Losen
22.05 Kjell Hage
29.05 Ingeborg Haugen

Støren Kirkelige Fellestråd

Kirkekontoret

Besøksadresse: Støren næringscenter, Kirkvollveien 1, inngang B, 7290 Støren.
Postadresse: Rørosveien 11, 7290 Støren
Sentralbord: 72 40 31 50
E-post: kirkekontoret@mgk.no
Hjemmeside: www.storen.kirken.no
Facebook: Kirkene i Midtre Gauldal
Kontoret er åpent kl 9-14. Onsdager stengt.

Menighetsbladet

Utkommer fire ganger pr. år. Kirkekontoret tar imot meldinger om adresseendring og annet ang. abonnement
Kontingent kr 250 pr. år Bankgiro 4214 39 64994
Redaksjonskomité for Menighetsbladet:
Jan Ove Larsen, Per Olav Skjevdal, Ingunn Storrø, Per Kosberg, Eli Ødegård

Neste nummer

Neste nummer kommer i uke 38 2026. Stoff-frist 17. aug 2026.
Stoff sendes som vanlig post til Støren kirkekontor, Rørosveien 11, 7290 Støren eller på e-post: kirkekontoret@mgk.no

Forsidebilde: Line Skei

Trykk: BK Trondheim, 7300 Orkanger

Ansatte:

Anna Gyllenbielke, prest	403 16 680
Jan Asbjørn Sagen, prest	916 21 137
Ane Thyvold Ranøien, prest	908 90 313
Øystein Løvli, kantor	906 17 459
Eli Ødegård, kirkeverge	950 89 461
Torill Eggen, sekretær	72 40 31 50/954 22 315
Susanne Nøst, konfirmantlærer	911 63 118
Stein Sundlisæter kirketjener/gravplassarbeider	970 90 120
Ole Sundlisæter, kirketjener/gravplassarbeider	958 12 936
Per Erik Sørløkken, kirketjener/gravplassarbeider	917 24 019
Lars Gunnar Lenes, kirketjener/gravplassarbeider	476 38 447

Støren kirkelige fellestråd

Leder: Knut Arne Aasen,	482 07 467
-------------------------	------------

Ledere i menighetsråd

Støren: Per Kristian Aasen,	481 04 132
Soknedal: Sverre Sunnset,	951 37 076
Singsås: Brit Dragåshaug	950 77 521
Budal: Trude Forodden,	952 75 419

Med forbehold om endringer.

BUDAL KIRKE

21. juni 4. søndag i treenigheten

Gudstjeneste KL. 11:00 v/Anna Gyllenbielke.
50-årskonfirmanter deltar. Ofring:
Menighetsarbeidet.

2. august 10. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 11:00 v/Anna Gyllenbielke.
Ofring: Menighetsarbeidet.

6. september 15. søndag i treenighetstiden

Storbekkøya Museumssæter
Presentasjon av konfirmanter kl.16:00 v/
Ane Thyvold Ranøien. Ofring: Menighetens
konfirmantarbeid.

16. september onsdag etter 16. søndag i treenighetstiden

Kveldsgudstjeneste kl. 17:30 v/Anna
Gyllenbielke. Bokutdeling til 4 og 6-åring.

20. september 17. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 11:00 v/Øyvind Hartberg.
Ofring.

18. oktober 21. søndag i treenigheten

Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

31. oktober Reformasjonsdagen

Gudstjeneste kl. 19:30.

SINGSÅS KIRKE

14.juni 3. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 14:00 v/Anna Gyllenbielke.
50-årskonfirmanter møter. Ofring: Menighetens
Konfirmantarbeid.

12.juli 7. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 11:00 v/Anna Gyllenbielke.
Ofring: Menighetens dåpsopplæring.

29.juli Olsok

Singsås gamle kirkegård
Olsokgudstjeneste kl. 18:00 v/Anna Gyllenbielke.
Ofring: Singås stavkirkekomite. Kirkekaffe.

1.august lørdag etter 9. søndag i treenighetstiden

Nekjådalen, Singås
Friluftsgudstjeneste kl. 14:30 v/Jan Asbjørn
Sagen. Ofring: Singås Røde Kors.

23.august 13. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 11:00 v/Anna Gyllenbielke.

13.september 16. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 16:00 v/Anna Gyllenbielke.
Presentasjon av konfirmanter Ofring:
Menighetens konfirmantarbeid

22.september tirsdag etter 17. søndag i treenighetstiden

Kveldsgudstjeneste kl. 17:30 v/Anna
Gyllenbielke. Bokutdeling til 4 og 6-åring.
Ofring: Menighetens Trosopplæring.

04.oktober 19. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 11:00 v/Ane Thyvold Ranøien.
Ofring: Kirkens SOS, Trøndelag.

25.oktober Bots- og bededag

Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring: Det Norske
Bibelselskap.

01.november Allehelgenssøndag

Gudstjeneste kl. 15:00. Ofring: Menighetens
Trosopplæring.

SOKNEDAL KIRKE

28.juni 5. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 11:00 v/Ola Erik Domaas.
Ofring: Menighetsarbeidet.

26.juli 9. søndag i treenighetstiden

Soknedal gamle kirkegård
Friluftsgudstjeneste kl. 13:00 v/Anna
Gyllenbielke. Ofring: Soknedal aktivitetshus.

09.august 11. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 11:00 v/Øyvind Hartberg.
Ofring: Soknedal sanitetsforening.

13.september 16. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 11:00 v/Anna Gyllenbielke.
Presentasjon av konfirmanter. 50-årskonfirmanter
møter. Ofring.

23.september onsdag etter 17. søndag i treenighetstiden

Kveldsgudstjeneste kl. 17:30 v/Anna
Gyllenbielke. Bokutdeling til 4 og 6-åringer.

11.oktober 20. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

01.november Allehelgenssøndag

Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

STØREN KIRKE**14.juni 3. søndag i treenighetstiden**

Gudstjeneste kl. 11:00 v/Ane Tyvold Ranøien.
Ofring.

05.juli Aposteldagen

Gudstjeneste kl. 11:00 v/Ane Thyvold Ranøien.
Ofring.

16.august 12. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 11:00 v/Ane Thyvold Ranøien.
Ofring.

06.september 15. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste 11:00 Ane Thyvold Ranøien.
50-årskonfirmanter møter.

15.september tirsdag etter 16. søndag i treenighetstiden

Kveldsgudstjeneste kl. 17:30 v/Anna
Gyllenbielke. Bokutdeling til 4. og 6-åringer.

27.september 18. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 11:00 v/Anna Gyllenbielke.
Ofring.

11.oktober 20 søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 11:00. Ofring.

01.november Allehelgenssøndag

Gudstjeneste kl. 13:00. Ofring.

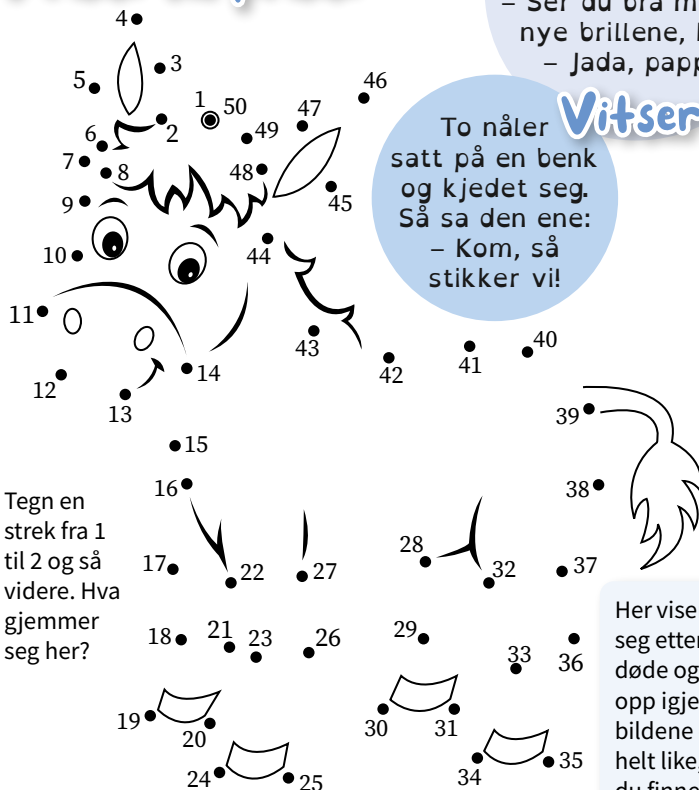
Foto: Jan Ove Larsen

Barnas

Prikk til prikk

Tegn en strek fra 1 til 2 og så videre. Hva gjemmer seg her?

Per hadde fått nye briller, og moren spurte ham:
 – Ser du bra med de nye brillene, Per?
 – Jada, pappa!

Vitser
 To nåler satt på en benk og kjedet seg. Så sa den ene:
 – Kom, så stikker vi!

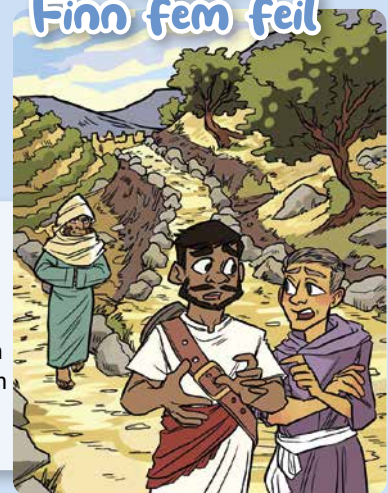
Gi barnebladet Barnas til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller **22 08 71 00**

Finn fem feil

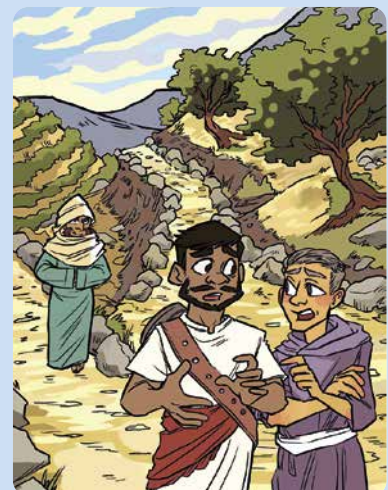

Her viser Jesus seg etter at han døde og stod opp igjen. De to bildene er nesten helt like, men kan du finne fem feil på bildet under?

Kryssord

1.	____	Bygning i Apostlenes gjerninger 15,16
2.	____	Konge i Matteus 2,3
3.	____	Dyr i Matteus 21,2
4.	____	By i Apostlenes gjerninger 18,1
5.	____	Konge i Romerne 4,6
6.	____	By i Lukas 7,11
7.	____	Stilnet i Matteus 14,32
8.	____	Gis bort i Matteus 6,3

Bruk Det nye testamentet i Bibelen for å komme frem til løsningsordet.

Tegning: Faye Simms